

θείας ἤχον, τὸν ὁποῖον καὶ καθιστᾷ πλέον ἐν-
τατικόν, ἐνῶ εἰς μίαν μεγάλην αἰθουσαν ὁ ἤ-
χος καὶ ἡ ἀντήχησις αὐτοῦ ἀποχωρίζονται
καθ' ὀλοκληρίαν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατος ἡ
ἐντὸς μεγάλου ναοῦ ἐπιτυχία συναυλίας, τῆς
ὁποίας ὁ ρυθμὸς ταχύς. Ἀπ' ἐναντίας ἐπι-
τυγχάνει πληρέστατα ὡς πρὸς τὴν ἀκουστικὴν
ρυθμὸς βραδύς, ὁποῖος εἶναι ὁ παρὰ τοῖς δυτι-
κοῖς παραδεδεγμένους εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ὀργανικὴν μουσικὴν των. Οἱ ἤχοι παραγόμενοι
μετὰ βραδύτητος ταυτίζονται μὲ τὴν παραγο-
μένην ὑπ' αὐτῶν ἤχῳ, γενόμενοι οὕτω μᾶλλον
ἐντατικοὶ καὶ καταναυκτικοί. Ἐνῶ μουσικὴ τα-
χεῖα καθίσταται ἀνυπόφορος ὑπὸ τοὺς θόλους
μεγάλου ναοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατανοεῖ ὁ ἀναγνώστης
ἀρχοῦντως, διατὶ ἡ αἰθουσα τοῦ νέου Βουλευ-
τηρίου μας ἀπέτυχεν ἀκουστικῶς, διότι ἡ φωνὴ
τοῦ ῥήτορος ταυτίζεται μὲ τὰς πολλαπλᾶς ἀν-
τηχήσεις, οὕτω δὲ ἐπέρχεται σύγχυσις. Βαρεῖς
τάπητες καλύπτοντες τοὺς τοίχους ἤθελον βελ-
τιώσει πολὺ τὴν ἀκουστικὴν τῆς αἰθούσης.

ΤΙΜ. Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΛΙΟΣ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

5.— Διατὶ αἱ ὕδατοι τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου
μας καλύπτονται ὑπὸ δρόσου ἐν καιρῷ χειμῶνος;

Διότι ὁ ἐσωτερικὸς ἀήρ τοῦ δωματίου μας
εἶναι θερμότερος τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ὡς τοι-
οῦτος ἐμπεριέχει μεγαλύτεραν ποσότητα ἀτμῶν
ὑδατος ἐν ἀφανεῖ καταστάσει. Ἀλλὰ τὰ λεπτά
στρώματα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀέρος, τὰ ὅποια ἐρ-
χονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ψυχρῶν ὑάλων ἀ-
ποψύχονται, μέγα μέρος δὲ τῶν ἀφανῶν ἀτμῶν
τοῦ ὑδατος κατακρημνίζονται ἐν εἶδει δρόσου
ἐπὶ τῶν ὑάλων τοῦ παραθύρου ἐσωτερικῶς. Ἄν
δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ψυχρὸς αὐξήσῃ, ἡ δρόσος αὕτη
πήγνυται καὶ μεταβάλλεται εἰς πάχυν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅταν κατὰ τὸ θέρος πλη-
ρώσωμεν φιάλην ὑδατος περιέχοντος πάγον. Ἀ-
μέσως αἱ ἐξωτερικαὶ τῆς φιάλης παρειαὶ καλύ-
πτονται ὑπὸ δρόσου.

ΡΩΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΨΥΧΟΣ, Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ

Εἰς περιηγητῆς ἀπήντησέ ποτε καθ' ὁδὸν τὸν
Ἥλιον, τὸ Ψυχὸς καὶ τὸν Ἄνεμόν. Ἐχαιρέ-
τισε δ' αὐτούς καὶ εἶπε·

«Καλ' ἡμέρα.

«Διὰ ποῖον εἶπε τὴν καλ' ἡμέραν τάχα;» ἤρ-
χισαν τότε νὰ λέγωσι μεταξύ των οἱ τρεῖς σύν-
τροφοι.

— Βεβαίως δι' ἐμὲ, λέγει ὁ Ἥλιος, ἐπειδὴ
φοβεῖται μήπως τὸν καύσω.

— Ὅχι, ἔχεις λάθος, τὴν εἶπε δι' ἐμὲ, λέ-
γει τὸ Ψυχὸς, ἐπειδὴ μὲ φοβεῖται περισσότερον.

— Παράξενον πρᾶγμα!, προσθέτει ὁ Ἄνεμος·
οὔτε σὲ οὔτ' ἐκείνον ἐχαιρέτισεν ὁ ἄνθρωπος,
ἀλλ' ἐμὲ μόνον.

Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως λοιπὸν ἤρχισαν νὰ φιλο-
νεικῶσι, νὰ ὑβρίζονταί καὶ μικροῦ δεῖν ἐγρον-
θοκοποῦντο.

— Τέλος πάντων, ἀνακράζει ὁ Ἄνεμος, τί ὠ-
φελοῦσιν αἱ φιλονεικαίαι; Ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἐρω-
τήσωμεν αὐτὸν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι πρὸς ποῖον εἶπε
τὴν καλ' ἡμέραν.

Παρειὼς τρέχουσι κατόπιν τοῦ περιηγητοῦ,
τὸν συλλαμβάνουσι καὶ τὸν ἐρωτῶσιν.

— Τὴν εἶπα πρὸς τὸν Ἄνεμον, ἀπαντᾷ ὁ ἄν-
θρωπος.

— Ἄ! Ἄ! καὶ ὕστερον λέγουσιν ὅτι δὲν
εἶχα δίκαιον, ἀνακράζει ὁ Ἄνεμος.

— Πολὺ καλὰ, προσθέτει ἀμέσως ὁ Ἥλιος
πλήρης ὀργῆς· τώρα πρέπει νὰ προσέχῃς. Θὰ
σὲ κατακάψω, καὶ τότε θέλεις μ' ἐνθυμηθῆ.

— Μὴ φοβοῦ τὸ παραμικρόν· δὲν θὰ σὲ κα-
τακάψω, λέγει ὁ Ἄνεμος, διότι ἐγὼ θὰ ἀρχίσω
νὰ πνέω καὶ θέλω σὲ δροσίξει.

— Ναι, ἀνόητε ἄνθρωπε, ἀλλὰ τότε θὰ ἀνα-
λάβω ἐγὼ νὰ σὲ παγώσω, προσθέτει τὸ Ψυχὸς.

— Μὴ ἀνησυχῆς, φίλε μου, λέγει πάλιν ὁ
Ἄνεμος· ἐάν τὸ Ψυχὸς ἐπιχειρήσῃ νὰ σὲ κατα-
διώξῃ, παύω ἀμέσως ἐγὼ τοῦ νὰ πνέω, καὶ
οὕτω πως δὲν ὑποφέρεις τίποτε· διότι οὔτε τὸ
ψυχρὸς δύναται νὰ βλάψῃ ἄνευ τοῦ ἀνέμου, οὔτε
ὁ ἥλιος νὰ καύσῃ, ὅταν ὁ ἄνεμος πνέῃ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Πολλάκις ἡ ψυχὴ, ἰδίως τοῦ νέου, εὐρί-
σκεται οὕτω πως διατεθειμένη, ὥστε μικρὰ πα-
ράκλησις ἀρκεῖ νὰ παρασύρῃ αὐτὴν εἰς πράξεις
φερούσας τὸν τύπον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς αὐτα-
παρνήσεως, καθὼς τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον, ἅμα ἀ-
νοιξῆ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ γε-
λέχους, ἕτοιμον νὰ χαρίσῃ τὴν εὐωδίαν του εἰς
τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀέρος. Αἱ στιγμαὶ αὗται,
ἄξιαι νὰ κινήσωσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας,
εἶνε κυρίως ἐκείναι τὰς ὁποίας ἡ πονηρία καὶ
ἡ φιλοκέρδεια καιροφυλακτοῦν προσεκτικῶς ν' ἀρ-
πάξωσι, δεσμεύουσαι οὕτω διαπαντὸς τὸ ἀφροῦ-
ρητον αὐτῶν θῆμα. (Manzoni).

* Ἐνθυμοῦ πάντοτε τὸ παρελθόν· ἀλλ' αὐτὴ
ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος ἄς σὲ προτρέπη
νὰ ὠφελήθῃς ἐκ τοῦ παρόντος πλείοτερον καὶ
καλλίτερον, ἢ ὅσον ὠφελήθῃς ἐκ τοῦ μὴ ὑπάρ-
χοντος πλέον χρόνου. Ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις
λέξεσιν ἅπανα τοῦ σοφῶς ζῆν ἡ τέχνη περι-
λαμβάνεται. (Zschokke).

* Ἡ ἐκτίμησις ἀξίζει πλείοτερον παρὰ ἡ
διασημότης, ἡ ὑπόληψις ἀξίζει πλείοτερον παρὰ

ή φήμη, και ή τιμή πλειότερον παρά ή δόξα. (Chamfort).

* * Μή νομίσης ποτέ ότι, επειδή είσαι φίλος, έχεις διά τούτο και την άδειαν να λέγης πράγματα δυσάρεστα πρὸς τοὺς φίλους σου. Ἐξ ἐναντίας, ὅσω στενοτέρα εἶνε ή σχέσις σου με πρόσωπόν τι, τόσω με πλειοτέραν δεξιότητα και εὐγένειαν πρέπει να φέρῃσαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ ὑπηρεταί ἐν Ἄμερικῇ.

Ἔολοι παραπονούμεθα καθ' ἑκάστην κατὰ τῶν ὑπηρετῶν και τῶν ὑπηρετριῶν μας, ἀλλά τί να εἶπουν οἱ δυστυχεῖς Ἄμερικανοὶ παρά τοῖς ὁποίοις ή ὑπηρετικὴ τάξις κατέστη ἀληθὴς μάστιξ! Δὲν εἶνε παράξενον ν' ἀκούσωμεν αἴφνης ὅτι ἐν Ἄμερικῇ, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι διακρίνονται διά τὸ ἐφευρετικὸν τοῦ πνεύματός των, ἐφεύρον μηχανικοὺς ὑπηρετάς ή ὑπηρετριάς ἀτμοκινήτους, διά να σωθῶσιν ἐπὶ τέλους οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν ζώντων ὑπηρετῶν και τῶν ὑπηρετριῶν, τῶν φορουσῶν σάρκα και ὀστά.

Ἄς κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης και ή καλὴ ἀναγνώστρια ἂν λέγωμεν ὑπερβολὰς ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ διῶ γνωστοτάτου περιοδικοῦ συγγράμματός, τῆς Βρεττανικῆς Ἐπιθεωρήσεως: «Εἰς Νέαν Ὑόρκην, λέγει ή Ἐπιθεώρησις, μία ὑπηρετρία πληρόνεται πρὸς 15 ἕως 20 δολλάρια (75—100 νέας δραχμὰς) κατὰ μῆνα. Ἐπιστατεῖ αὕτη εἰς τὰ τῆς οἰκίας ἔχουσα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ὑποῦπηρετριας, ἐξέρχεται ἐπ' ἀδεία ὅταν θέλῃ, δέχεται τοὺς φίλους και γνωρίμους της και τοὺς φιλεῖ ἀναλώμασι τοῦ οἰκοδεσπότου, οὐδέποτε καθαρίζει ὑποδήματα, διότι θεωρεῖ τὸ ἔργον τοῦτο πολὺ ταπεινωτικόν, καθαρίζει δὲ μόνον τὰ ἰδικὰ της, δὲν ἀπαντᾷ δασάκις τὴν φωνάζουν, δὲν ἀνοίγει τὴν θύραν δασάκις κτυποῦν, τέλος πάντων ζῆ εἰς τὴν ἰδικὴν της, με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα τὰ ἐξοδὰ της εἶνε εἰς βάρους τοῦ κυρίου, ὅστις τὴν πληρόνει.»

Εὐκόλως τώρα ἐννοεῖ τις διατὶ οἱ Ἄμερικανοὶ προτιμῶσι να κατοικῶσι, και ὅταν ἀκόμη ἔχουν οἰκογένειαν, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.

«Ἄμα ἔφθασα εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος, παρετήρησα με μεγάλην μου ἐκπληξιν ὅτι ὁ φίλος μου Ν. . ., ἄνθρωπος πλούσιος και κατέχων διακεκριμένην πολιτικὴν θέσιν, κατῶκει μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

—Εἶχα και ἐγὼ οἰκίαν ἄλλοτε, μοι εἶπε μειδιῶν, βλέπων τὴν ἐκπληξιν μου, ἀλλὰ ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀπεφάσισα ν' ἀλλάξω βίον, διότι ἐβαρύνθην, ἀδελφὲ, να ἀνάπτω κάθε πρωὶ τὴν φωτιάν, να καθαρίζω τὰ ὑποδήματά μου, να ἀνοίγω τὴν θύραν, να κάμνω τέλος ὅ, τι οἱ πολυάριθμοὶ ὑπηρεταί, τοὺς ὁποίους ἀδρῶς ἐπλήρωνον, δὲν ἐπέι-

θοντο να κάμνωσι. Εἶχον προσκαλέσει μίαν ἡμέραν μερικοὺς φίλους εἰς γεῦμα, ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν μου τὴν προσδιωρισμένην ὥραν διά να τοὺς ὑποδεχθῶ, εὔρον τὴν σύζυγόν μου μόνην, με τὰ τέκνα μου· οἱ ὑπηρεταί μας εἶχον ὄλοι λειποτακτῆσαι προφασιζόμενοι ὅτι εἶχε προσβληθῆ ή φιλοτιμία των, δὲν ἤξεύρω διά τίνος λέξεως, τὴν ὁποίαν τοὺς εἶχομεν εἶπει. Ἐσκέφθην τότε ὅτι καιρὸς ἦτο να λειποτακτῆσωμεν και ἡμεῖς, τοιοῦτοτρόπως δὲ, φίλε μου, ἀποκατεστάθην ἐδῶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, και ὅταν συλλογίζωμεθα τί μὰς ἔκαμνον οἱ ὑπηρεταί μας να ὑποφέρωμεν, δὲν μετανοοῦμεν διά τὴν ἀπόφασίν μας.»

Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῶν ὑπηρετῶν ἐν ταῖς ἠνωμέναις Πολιτεῖαις ἐξηγεῖ ἀκόμη ἰδιαιτέρα τινὰ τοῦ ἐκεῖ κοινωνικοῦ βίου. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην οὐδέποτε δίδουν οἱ ἄνθρωποι γεύματα· αἱ συναθροῖσεις ἐκεῖ εἶνε ὅλας πνευματικαί, χωρὶς φαγητὸν και ποτόν. Εὐτυχεῖς δὲ πρέπει να λογίζωνται οἱ προσκαλοῦντες ὅταν δὲν ἀναγκάζονται και να ἀνοίγωσι μόνον των τὴν θύραν ὅταν κτυπῶσιν οἱ προσκεκλημένοι, οἱ ὁποῖοι και διά τοῦτο συμβαίνει πολλάκις ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν και πλέον να περιμένωσιν οἱ δυστυχεῖς!

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀποφεύγει τις ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνοχλήσεις. Ἐκεῖ ἕκαστος ὑπηρετῆς ἔχει τὴν εἰδικότητά του. Εἶνε λ. χ. εἰς ὑπηρετῆς ὠρισμένος διά να καθαρίζῃ τὰ ὑποδήματα, και ὡς ἐκ τούτου τὰ καθαρίζει εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ ξενοδοχείῳ· δὲν θεωρεῖ λοιπὸν πλέον τὸ ἔργον ὡς ταπεινωτικόν, διότι δὲν ὑπηρετεῖ ἕνα κύριον· αὐτοῦ ἐγκτεται ὅλον τὸ ζήτημα. Ἐχει πολλὴν ματαιότητα ή ὑπηρετικὴ τάξις ἐν τῇ Ἄμερικῇ, διά τοῦτο και δὲν θέλουν να ὀνομάζωνται ὑπηρεταί οἱ ὑπηρεταί, ἀλλὰ οἱ μὲν ἄνδρες βοηθοὶ ή σύντροφοι, αἱ δὲ γυναῖκες κυράδες. Ὄθεν βλέπομεν πολλάκις ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσιν, εἰς τὴν σελίδα τῶν γνωστοποιήσεων, ὅτι χρωματισμένη τις κυρὰ (μαύρη δηλαδὴ) προτείνει ἐαυτὴν εἴτε ὡς πλύστραν, εἴτε ὡς θαλαμηπόλον, εἴτε ὡς μαγειρίσσαν. Τόσον δὲ πολὺ ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ πράγματος ή ἀξίωσις τοῦ τίτλου, ὥστε ή ὑπηρεσία τῶν βοηθῶν και τῶν κυράδων κατήντησεν ἀληθῶς ἀφόρητος, ἀφοῦ μάλιστα ή ἐνδυμασία, οἱ τρόποι και ἐν γένει τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ὑπηρετῶν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς ἀξιώσεις των, και τινες μάλιστα ἔχουσιν ὅλα τὰ ἐνδεικτικὰ ἀρίστης ἀγωγῆς. Αἱ ὑπηρετρίαί ἰδίως οὐδόλως σχεδὸν διαφέρουσι τῶν κυριῶν των κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν και τὴν λευκότητα τῶν χειρῶν. Εἰς τινὰς οἰκίας ἐμπορεῖ τις να εὔρῃ ὑπηρετὴν ἤξεύροντα λατινικὰ και ὑπηρετρίαν κρούουσαν τὸ κλειδοκῦμβαλον, ἀναφέρονται δὲ και θαλαμηπόλοι, αἵτινες κατέλειψαν τὴν προτέραν ὑπηρεσίαν των διά να συστήσωσι Παρβαναγωγεῖον! Τοῦτο δὲ προέρχεται ἐκ